

nog spoorwegverbindingen bestonden werkte ze na de schorsing aan het psychotechnisch adviesbureau van professor Van Lennep in Utrecht.

Na de oorlog kreeg zij van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid de inspectie opgedragen van de uitzending van Nederlandse kinderen naar het buitenland. Zij was inmiddels na de bevrijding in haar functie van directrice van de H.B.S. voor meisjes hersteld, maar ving haar werkzaamheden eerst in 1947 weer aan. Zoals zoveel mensen na vijf jaar bezetting, had ook zij behoefte de vleugels wijd uit te slaan. Als inspectrice van de kinderuitzending heeft ze vele landen bereisd en internationale contacten gelegd, o.a. ging zij als Nederlandse afgevaardigde naar de World Health Conference in New York in 1946. Het was voor haar niet gemakkelijk weer binnen de schoolmuren terug te keren. Als ze niet de kans had gekregen het totaal uitgewoonde gebouw aan de Mecklenburglaan, dat na de Duitse bezetting ook nog noodziekenhuis is geweest, geheel nieuw in te richten en te moderniseren, zou ze het wellicht niet gedaan hebben. Ze heeft er voor moeten vechten, maar met succes. De 'Mecklenburglaan' is een juweel van een school geworden. Op democratische wijze betrok ze docenten en leerlingen bij de plannen, hoewel ze toch ook behoorlijk autoritair kon optreden, als ze overtuigd was het bij het rechte eind te hebben.

In 1955 bereikte zij de pensioengerechtigde leeftijd. Leerlingen, ouders en docenten bereidden haar een waardig afscheid, dat getuigde van dankbaarheid en respect. Het zelf gemaakte cabaret, met als thema de avonturen en de persoon van de directrice, stond op hoog peil.

Maar dit afscheid betekende geen afscheid van het beroepsleven. Deze vitale vrouw had al weer een andere werkkring gevonden. Gedurende zes jaar is zij nog executive officer geweest van de U.S. Educational Foundation in Nederland, belast met de uitvoering van het Fulbrightprogram (uitwisseling van leerkrachten en studenten tussen de Verenigde Staten en Nederland). Dit was een kolfje naar haar hand. Zij kende Amerika – had er een jaar gestudeerd aan de Columbia University in New York (een jaar studieverlof tijdens haar Utrechtse tijd) en veel gereisd. Het introduceren in Nederland van Amerikaanse hoogleraren, docenten aan middelbare scholen en studenten, voor hen geschikte posten en